

Кармінська-Бєлоброва М.В.

*Кандидат наук з державного управління,
ст. викладач кафедри організації виробництва
та управління персоналом НТУ «ХПІ»*

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В СИСТЕМУ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Прискорення соціально-економічного та науково-технічного розвитку ставить перед країною завдання інноваційного шляху розвитку. Це передбачає інноваційний підхід в українській освіті, вчасності в вищій освіті, що повинно підняти підготовку спеціалістів на більш вищій рівень.

Сучасний вищий заклад є часткою соціального життя суспільства і в швидко мінливих умовах зазнає глибокі перетворення, що підтверджується величезною кількістю впроваджуваних в освітній процес вузу інновацій та експериментів, які сприяють підвищенню якості навчання студентів. Конкурентоспроможність вузу в даний час, багато в чому, визначається його здатністю надавати сучасні освітні послуги, реалізація яких пов'язана з впровадженням інновацій в освітній процес.

Сутність інновацій в освіті полягає в пошуку і вдалому застосуванні нових підходів до навчання молодого покоління. Будь-які нововведення повинні відповідати вимогам сучасного суспільства та інформаційних технологій. Інноваційні технології повинні відноситись до однієї з чотирьох галузей їх поширення: у вихованні, в навчанні, в управлінні, в перепідготовці кадрів.

Вирішення питань впровадження інновацій в систему вищої освіти можливо лише за допомогою державної підтримки країни, оскільки стратегічною метою державної політики в галузі освіти є підвищення доступності якісної освіти відповідно до вимог інноваційного розвитку економіки та сучасних потреб суспільства, конкурентоспроможності України в світовому просторі.

Політика держави в галузі освіти, як діяльність держави із законодавчого, фінансового, організаційного забезпечення функціонування та

розвитку освіти трансформувалась у нас час для провідних країн світу так і для України на національний пріоритет. Необхідність кардинальних змін, спрямованих на підвищення якості і конкурентоспроможності освіти в нових економічних і соціокультурних умовах, прискорення інтеграції України у міжнародний освітній простір зумовило розробку Національної стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [1].

Модернізація і розвиток освіти повинні набути випереджального безперервного характеру, гнучко реагувати на всі процеси, що відбуваються в Україні та світі.

Основні напрями розвитку освіти та перспективні завдання у Національній стратегії наступні:

- приведення мережі вищих навчальних закладів і системи управління вищою освітою у відповідність із потребами розвитку національної економіки та запитів ринку праці;
- створення дослідницьких університетів, розширення автономії вищих навчальних закладів;
- перегляд та затвердження нового переліку професій педагогічних і науково-педагогічних працівників;
- розроблення стандартів вищої освіти, зорієнтованих на компетентнісний підхід, узгоджених із новою структурою освітньо-кваліфікаційних (освітньо-наукового) рівнів вищої освіти та з Національною рамкою кваліфікацій;
- розширення взаємодії вищих навчальних закладів з установами Національної академії наук України та Національної академії педагогічних наук України щодо розвитку наукових досліджень у сфері вищої освіти;
- залучення роботодавців до співпраці з вищими навчальними закладами, зокрема, до участі у розробленні стандартів вищої освіти, організації проходження практики студентами, вирішенні питань надання першого робочого місця випускникам;

- подальше вдосконалення процедур і технологій зовнішнього незалежного оцінювання навчальних досягнень випускників навчальних закладів системи загальної середньої освіти, які виявили бажання вступити до вищих навчальних закладів, як передумови забезпечення рівного доступу до здобуття вищої освіти;

- переоснащення навчальної, науково-методичної та матеріально-технічної бази вищих навчальних закладів;

Загальна мета Стратегії полягає в підвищенні якості конкурентоспроможності освіти відповідно до вимог сталого розвитку суспільства та економіки. Вона являє собою базис для внесення змін до чинного законодавства в галузі освіти. Розробка цієї стратегії зумовлювалась недостатністю відповідності освітніх послуг вимогам суспільства: невідпрацьованість ефективної системи працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, їх професійного супроводження; повільне здійснення гуманізації, екологізації та інформатизації системи освіти; впровадження у навчально-виховний процес інноваційних та інформаційно-комунікаційних технологій; недостатній рівень соціально-правового захисту учасників навчально-виховного процесу; відсутність цілісної системи соціально-економічних стимулів у педагогічних і науково-педагогічних працівників, невисокий рівень заробітної плати таких працівників; відсутність системи мотивацій і стимулювання інноваційної діяльності в системі освіти, нівелювання ризиків у зазначеній діяльності; низький рівень фінансово-економічного, матеріально-технічного, навчально-методичного та інформаційного забезпечення навчальних закладів; слабка мотивація суспільства та бізнесу до інвестування освіти [1].

Отже, в основу Національної стратегії покладені вимоги до розвитку освіти на гуманістичних та інноваційних засадах, піднесення її конкурентоспроможності на світовому та європейському просторі. Процес становлення та розвитку вітчизняної системи вищої освіти відзначається надзвичайною складністю і суперечливістю, адже він відбувається як в умовах кардинальної трансформації політичної, соціально-економічної та культурної

сфер життя українського суспільства. Реалізація Національної стратегії дасть змогу державі створити оптимальні умови для професійного вдосконалення з метою забезпечення якісної освіти, дієву систему ресурсного забезпечення освіти та підвищить якість вітчизняної освіти, її інноваційний розвиток відповідно до світових стандартів, що сприятиме істотному зростанню інтелектуального, культурного, духовно-морального потенціалу суспільства та особистості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року: Указ Президента України : від 25.06.2013 р., № 344/2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013/page>